pěsni w słowjanskej literaturyi. Była překwapjenja
prječiwslaršej, co by so dźens wot kritiki wobkładato
pola wuknjenjow, a jenun dowolene było, słowčko naj-
horjejšeho, najmutrnišeho dźaka za tak mnoho mocy
wutroby, kraseje Bożemje. Přejdy pak hač so dźěli-
wy, prozy hišće wo přiwoleńje, słowjany serbskeje
literatury, kotrejž dla mnohich přičinow wosebje
přemnohe bohorstowske dźěło, so wjehodźeše bo-
hužel dokónčić, znajwjeńša w najwažnišich wo-
błach dopřewzać. Tuž předniwowaše Šarši wo Žejbju
a Žełnoleju. Potom poda pokładnik s. gymnasiast
Pěl rozprawu wo pohładnicy, kotraž so za prawa
prózna. Tež Šarši poda krótki přehlěd dźěławosće
posledjeho lěta. Smy styčli a kritisowali w nětk
zašłym lěcu 1907/8: 28 deklamacijow, 46 předno-
škow a 11 nastawkow. Wosebity dźak wuprajš
I. podstarščinu, bohosł. Justej za wosebje płódne,
wołožace rozmyslowanje, a tohorunja dźak
wšitkim jednotliwcam za swěrnu dźěławosć a pilnosć.